

XV. évfolyam 2. szám
A.D. 2010. december

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

AJÁNDÉK

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.” Jn 1,9

Mit is adhatnék neked?

... Amiben benne van mindaz a szeretet, ami összefűz minket. Nincs tárgy, ami kifejezhetné ezt. Valami apróságot azért mégis veszek – közben pedig önzőn magamra gondolok, mert az én ajándékom lesz az örömed a csomag felett. Gyönyörködni arcod fényében, melegében. Milyen különös és csodálatos, hogy amikor együtt vagyunk, az ajándékok egyszeriben olyanra válnak, mint a fűszerek íze a karácsony esti vacsorán. Mint a gyertyák lángja a megterített asztalon. Szívnek drága és kedves kellékek, de nem maga az ünnep! Mert az mindezeknél törekenyebb, gyengédebb, őszintébb, mélyebb – mint bármi, amit én adhatnék neked vagy te tehetnél értem.

Tarthatok karomban aranyat, tömjént vagy mirhát! Mint távolból jött gazdag király. Az ünnep azonban Jézussal születik meg. Köztünk is! Egyszer csak világra jön a szívünkben, mint akkor, abban az istállóban. Krisztus jelenléte ragyogja be az együtt töltött pillanatok. Ótőle Szent az esténk, Ő hozza el az otthonainkba az Isten jelenlétének drága fényét.

Isten így szeret! Ő az a szeretet, amiért én ajándékot akarok adni neked. Ő az az élet, amelyben kaptam magam és kaptalak téged.

Mindig mikor Nevében együtt lehetek veled hála és köszönet, ami mélyen itt lobog igaz ajándékként bennem.

Kopf András

Baranyából származol. Kérlek, mesélj családdodról!

Komlón születtem 1979-ben, édesanyám gyógypedagógus. Édesapámat 1986-ban vesztettem el, rákos volt. Halála évében kezdtem el hittanoktatásra járni Komlón a parókiára. Varsányi Ferenc keresztelt meg hatodikos koromban, és Johann Gyula konfirmált, amikor nyolcadikos voltam. 1994-ben kezdtem meg tanulmányaimat a Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnáziumban humán–emelt német óraszámú osztályban.

Milyen döntő hatások indítottak el a lelkési szolgálat útján? Ki volt rád nagy hatással gyerekkorodban?

Alapvetően: Isten, közelebről Jézus Krisztus! Hegedűs Attila iskolalelkész hatására váltam istenkeresővé. Tagja voltam a bonyhádi és a pécsi ifinek is, sokat kaptam a pécsi ifjúságtól. A Teológiára végül istenkeresésből iratkoztam be. Mivel nem érkeztem vallásos családból, számomra a Teológián tanultak hitmélyítő hatásúak voltak. A bibliakritikában én kézzelfogható bizonyítékokat találtam a Krisztus-hit megalapozottságára. Tanulmányaim végeztével az egyetemről már valódi elkötelezettséggel jöttem el Jézust megtalálva, és követni vágyva.

Nem rendelkezem egyszeri megtérés élménnyel, meggyőződéselem, hogy az Isten újra és újra megszólít. Mind öltözködésben, mind viselkedésben megpróbálom környezetem felé azt sugározni, hogy a hívő ember nem különb, és nem is csodabogár, hanem hitéből fakadóan kiegyensúlyozottabb, életének tartalmi lényegét megélt ember. Fontosnak tartom, hogy azt sugározzam környezetem felé, hogy a mai ember teljes értékű életet csak akkor tud élni, ha Istennel kapcsolatban van. A misszió számomra azt jelenti, hogy egy vonzó életformát mutatok a körülöttem lévőeknek, amire ők is vágyat éreznek. Nincs szükség erőszakos győzködésre, a hitet Isten adja. Az a fontos, hogy a környezetében megjelenő lelkész elindítsa az őt körülvevőkben az Istenre irányuló kérdéseket. A lelkési lét lényeges feladatának tartom jelen lenni, megszólíthatónak lenni.

A 2004–2005-ös tanévben Soltvadkerten Káposzta Lajos püspök-helyettes esperes mellett töltöttem tanulmányaimat. Hálás vagyok ezért az évről. A Teológián az embernek fogalma sincs, mit jelent lelkésznek lenni. Ő mutatta meg számomra, mit jelent ezen életmód. Soltvadkerten beeláttam egy evangélikus óvoda életébe, és meggyőződéselem, hogy gyülekezetépítési szempontból az oktatási intézmények hihetetlenül fontosak. 2005. június 19-én szenteltek lelkésszé Komlón a katolikus templomban, ökumenikus istentisztelet keretén belül. Gáncs Péter püspök úr kívánsága volt, hogy a kommunista háttérű városban missziós alkalmként szolgáljon ordinációm. A katolikus templom megtelt. 2005 júliusától lettem Bonyhádon beosztott lelkész Krähling Dániel esperes mellett. Habitusában teljesen más, mint Káposzta Lajos. Tőle tanultam, hogy az evangélikus lelkész legfontosabb feladata, a másakra figyelni-tudni! Hallgatni! Azt gondolom, sok lelkész fél ettől. Pedig pusztán jelen lenni és egész lényünkkel odafigyelni fontosabb

annál, mint hogy kínosan folyton beszéljünk. Tőle tanultam, hogyan lehet az ember egyszerre finoman távolságtartó, mégis teljesen együttérző. Teológiailag és szakmailag is rengeteget kaptam tőle, 2007. június 28-án parókus alkalmassági vizsgát tettem. 2007. október 7-én beiktattak a bonyhádi másodlelkészi állásba.

Bonyhádon két ifjúsági csoportot is vezettem, tanítottam hittant a gimnáziumban és bejártam osztályfőnöki órákra a helyi szakmunkásképzőbe, etikáról előadásokat tartani. 2008-ban megpályáztam az Orosházi Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium lelkészi állását, és négy jelentkező közül engem választottak ki, hogy az intézmény első iskolalelkésze legyek. Óvodától gimnáziumig tartottam hittant, áhítatokat, és végeztem a lelkipásztori feladatokat és rendezvények szervezését. 2009-ben határozatlan idejűre módosították a szerződésemet, tehát véglegesítettek. Komolyabb szervezési feladatokat is láttam már el, kisebb hittantáboroktól egészen a 300 főt megmozgató „Szélrózsa előtalálkozóig”. 2010-ben Rákoskeresztúrra kerültem, beosztott lelkészi szolgálatra.

Előfordult-e, hogy megingott benned a lelkészi pályára szóló elhivatottság? Ha volt ilyen, mi tartott meg?

Igen! Szerintem, aki ezt lelkészként nem vallja be, nem mond igazat. Jézus Pétert is többször hívta el, hogy valóban alkalmas legyen. Én is átélhettem a megerősítésnek ezt a csodáját.

Iskolalelkész voltál Orosházán. Miért kérted magad gyülekezeti szolgálatba?

Két évig voltam iskolalelkész. Hiányzott a szószéki szolgálat! Az egyház természetes egészséges közege a gyülekezet.

Hogyan készülsz az igehirdetésekre?

Mint minden lelkész, imádsággal és az ige tanulmányozásával. Fontosnak tartom, hogy a ma emberének szóljon, és a használt kép vagy történet valóban illeszkedjen az ige üzenetéhez, ne ferdítsen el azt – Krisztusra kell, hogy mutasson!

Miként éled meg az igehirdetési szolgálatokat? Bizonyágtételnek, teológiai feladatnak, szónoklatnak, tanításnak?

Evangéliumot kell hirdetnem, így a feladatom adott. Személyesen bizonyágtételként és tanításként értekelem. Számomra prédikálni öröm! Mikor az ember igét hirdet, maga is megélt szoros, közvetlen kapcsolatban van Istennel. Nem tudom elképzelni az életem az ige hirdetése nélkül!

„...»Közel van hozzád az ige, a te szádban és a te szívedben«, mégpedig a hit ígéje, amelyet mi hirdetünk. **Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.** Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk. Az Írás is így szól: »Aki hisz őbenne, nem szégyenül meg.«”

(Róm 10,8–11, 14.)

A nyolcvanas évek elején lettem a Rákoscscaba-Pécel-Isaszegi Evangélikus Egyházközség péceli gondnoka, 1981-től Rákoscscabának a Rákoskeresztúri Egyházközséghez való visszacsatolását követően rákoscscabai presbiter a Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközségben. A következő tisztújítás során a gyülekezet felügyelőjének választottak, s e tisztséget 2010. október 10-ig viseltem alázattal és büszkeséggel.

Kevés embernek adatott meg az a lehetőség, mely nekem osztályrészül jutott. Szolgálhattam kiváló szolgatársakkal a gyülekezetünket egy a gyülekezet történetének virágzó szakaszában. Jól lehet a politika mindenre rátelepedő befolyása, az emberi nyomorúság nem tette könnyűvé e munkát. Nem tudom, Isten miért hívott el Rákoscscabára, a felügyelői tisztre, de ezt ajándékként fogadtam el, s azt is megtapasztaltam, hogy a szolgálathoz erőt és időt adott, és jó volt e szolgálásban lenni.

Az elmúlt másfél év sok keserűséget, álmatlan éjszakát hozott számomra. Nehéz volt megélnem, akárhogy igyekeztem az időbeosztásom szabályozni, a gyülekezetre egyre kevesebb időm jutott. Nehezen tudtam feldolgozni, hogy a bővülő szolgálati alkalmakon, a növekvő számú tanácskozásokon, megbeszéléseken nem tudtam részt venni oly gyakran, ahogy azt a lelkiismeretem diktálta volna.

E helyzetet úgy tudtam a gyülekezet és önmagam felé megoldani, hogy lemondok a gyülekezet felügyelői tisztségről. Nagy megtiszteltetés volt számomra a gyülekezet elöljárójának lenni. Ha követtem el hibát a gyülekezet ellen, vagy valamely testvér ellen, kérem, bocsássák meg, rossz cselekedetem nem volt tudatos.

DÍJAZOTTAK

RÁKOSKERESZTÚRÉRT DÍJ

A Rákoskeresztúriért Díj két poszthumusz kitüntetettje idén az evangélikus egyházhoz kötődő Hagemann Frigyes és id. Epres Rezső volt.

Hagemann Frigyes (1901–1967) a „Rákoskeresztúri Műkedvelő Ifjak” amatőr színjátszó csoport tagjaként, rendezőjeként áldozatos munkával szolgálta a városrész kulturális életét. A sikerrel játszott népszínművek, zenés-táncos operettek, drámák bevételét gyakran jótékonyági célokra fordították (honvédcsaládok megsegítése, Szent István Gyermekotthon, egyházközség, RTE sportkör támogatása stb.).

id. Epres Rezső (1910–1990) 1959-től végzett régészeti és kutatómunkát a rákoscscabai tárgyi emlékek megőrzése céljából. A Ferihegyi úti Falumúzeum és az Erdős Renée Ház muzeális gyűjteményének alapja az ő gyűjtőmunkájának köszönhető.

AJÁNDÉK A SZOLGATÁRSTÓL

Marschalkó Gyula

Idén december 17-én lett volna 91 éves **Ferenczy Zoltán**, gyülekezetünk nyugalmazott másodlelkésze. Hálás vagyok Istennek a vele való kapcsolatomért.

A Fasori Evangélikus Gimnázium végzős diákja volt, amikor ismeretségbe kerültem vele. A következő évfolyam tanulója voltam, és ő arra próbált megnyerni, hogy helyettesítem őt egy iskolai diák-bibliakör vezetésében. Ezeken az alkalmakon soha nem vettem részt, a Bibliát sem ismertem nagyon, ezért nem vállaltam a megbízatást. Fogalmam sincs, miért fordult

éppen énhozzám ilyen kéréssel, ő már tudta, hogy lelkésznek készül, az én fejemben hasonló gondolat meg sem fordult. Talán valamiféle különös prófétai érméssel meglátta bennem a jövőendő szolgatársat?

Néhány évvel később lettem lelkész, mint ő. Egy ideig messze voltunk egymástól. Csak akkor kerültünk közelebb, amikor 1955-ben Vecsésen lettem lelkész, mert ő a megelőző évben Kósa Pál mellé kapott segédlelkészi beosztást Rákoshegyre, nemso-kára pedig másodlelkésszé választották. Mivel édesapám Rákoshegyen lakott, gyakran átjártam ide, olykor egyúttal meglátogattam Ferenczyéket is. Feleségével, Erzsikével együtt teljes odaadással végezték sok áldást jelentő szolgálatukat. Nem egyszer kaptam tőlük olyan tanácsokat, írásokat, szemléltető képeket, amelyeket jól fel tudtam használni lelkészi szolgálatomban.

Az igazi bensőséges kapcsolat akkor alakult ki köztünk, amikor húsz éve nyugdíjas-ként magam is Rákoshegyre költöztem. Akkor még ő is végzett istentiszteleti szolgálatakat. Többször meglátogattuk egymást, de később már csak én kerestetett rendszere-

RÉSZLET FERENCZY ZOLTÁN TEMETÉSI SZERTARTÁSÁBÓL

„**T**estvérek! Akitől most búcsút veszünk, meghallotta Krisztus Urunk örök életre hívó szavát. Felkészült a halálra abban a reménységben, hogy amit Isten elkezdett benne, azt be is fejezi.

Temetésére gondolva úgy határozott, hogy ravatala mellett Isten igéje hangozzék.

Végakarata szerint azok az igék szólalnak meg most, melyeket ő választott ki vigasztalásul és az örök életre hívogatásul azért, hogy a halált legyőző Krisztus magasztaltassék ravatala mellett.

A Szentlélek Isten tegye élővé elhunyt testvérünk utolsó bizonyágtételét!

Jézus mondja: Kérjétek az aratás Urát, küldjön munkásokat az Ő aratásába.

Most, hogy nemcsak egy család veszített el férjet, édesapát, nagyapát, testvért, hanem az Egyház szolgálói száma is megkevesbedett, csendes imádságban kérjük Istent, küldjön munkásokat az Ő aratásába.”

sen, mert az ő egészségi állapota egyre romlott. Mindig szeretettel és örömmelfogadtak otthonukban. Beszámoltunk egymásnak életünk folyásáról, a gyülekezet és egyházunk dolgairól, azután hálaadó és könyörgő imádságban tártuk mindezt az Úr elé. Leghőbb vágya volt készülni a mennyei otthonra, a Jézussal való találkozásra és erre készíteni az embereket.

Nagyon szeretett volna többet tudni a nyugdíjas szolgatársakról, de már nem volt lehetősége a kapcsolatteremtésre. Ezért engem kért meg a gyakorlati megvalósításra. Most nem mondtam nemet, mint hetven éve. Megbeszéléseink alapján így formálódott ki a hazánkban élő több mint száz nyugdíjas szolgatársunk egybefogása személyi adatokkal és körlevelekkel. Ajándékkérés volt ez, mint ahogyan Istentől kapott ajándék volt számomra maga Ferenczy Zoltán.

ÁHÍTAT

AZ ELSŐ ÉS AZ UTOLSÓ PERC

Németh Gábor, teológus

„Én vagyok az Alfa
és az Ómega,
az első és az utolsó,
a kezdet és a vég.”
(Jel 22,13)

2010. december 31-e 24 óra 00 perc, 2011. január 1-je 0 óra 00 perc. Ha az óránkat figyeljük, ez a két dátum ugyan azt az időpontot mutatja. Mégis, valaminek a végét, valaminek pedig az elejét jelenti, sőt, abban a pillanatban ott a jelent is jelenti.

Istent gyakran a nagy dolgokban, a csodákban keressük, hatalmasságát, mindenhatóságát el sem tudjuk képzelni. Ő pont ezért mutatja meg magát az egy másodperc pillanatában.

2010. december 31-e 24 óra 00 perc. Ennek az évnek a végét jelenti. Visszagondolhatunk, hogy mi történt velünk, milyen pozitív vagy milyen negatív élményekben volt részünk, hogy mit kaptunk a jó Istentől. Hálásak lehetünk, hogy megtartott minket, hogy evangéliumát továbbra is hirdette nekünk, hogy nem engedte, hogy elfelejtsük Szent Fiát, a mi Megváltónkat.

2011. január 1-je 0 óra 00 perc. Egy újabb év kezdete. Reménységgel telve pillanthatunk előre, várhatjuk az esetleges nehézségeket, a boldog perceket, az öröm pillanatait. Bátran nézhetünk előre, mert tudjuk, bárhova is sodor minket az élet, bármi is történjék, Ő velünk lesz.

Az a pillanata pedig, az a szívdobbanásnyi idő, amikor az óévből átlépünk az újévbe, az az Isten nagy pillanata. Mi csak azt látjuk, hogy valami véget ért és valami elkezdődött, Ő pedig a jelent látja, a pillanatot, és benne minket, az Ő szeretett teremtményeit.

Ezért legyünk hát hálásak, testvéreim, és ezért legyünk eltelve reménységgel. Mert az, hogy Ő az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég, nemcsak azt jelenti, hogy ott volt az elején, és ott lesz majd a végén, hanem, azt is, hogy Ő ott van minden percben, minden pillanatban, minden szívdobbanásban. Tart minket, óv minket, szeret minket, megvált minket. Így tehát örömmel tekintünk vissza, és fölemelt fejjel tekintünk előre, és ne feledjük Jézus Krisztusunk szavait: „Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. Ámen!

Egy szép őszi napon tartottuk meg a 2010-es presbiteri találkozóinkat, melynek témája a presbiteri identitás, a presbiteri szolgálat fontossága, lehetősége és feladata, a felelősségek kérdéskörének feltárása és megbeszélése volt.

A gyülekezés percei alatt érdeklődéssel néztünk körül az előadói asztalon, ahol számos fotó és építőkocka volt elhelyezve. Gondolatok szárnyaltak, vajon milyen játékot talált ki újra lelkész asszonyunk? Vajon mi a lényege ezeknek a tárgyaknak? Természetesen erre később megkaptuk a választ.

A nyitó áhítat szolgálatát Nagyné Szeker Éva lelki vezetőnk végezte. A szívbeli útravaló után rátértünk a „játéokra”. Mindenki választott egy-egy képet és fakockát. A fotók különböző templomrészleteket ábrázoltak, mint pl. templomajtót, színes üvegablakot, bejáratot. De választhattuk az oltárkép, a harang, a szószék, a Biblia és akár a templompad képét is. Ezután körbeülve osztottuk meg hitből fakadó gondolatainkat egymással arról, hogy kinek mit is jelent a választott kép. Örömmel hallgattuk, hogy milyen lelki és szellemi mondanivalót sugallnak a képek. Ezt követően az építőkockákból őszinte játékosan és élvezettel építettük fel közösen a „saját” templomunkat.

A lelki-szellemi feltöltődést segítették meghívott vendégeink tartalmas és érdekfeszítő előadásukkal. Az első előadást **dr. Hafenscher Károly** tartotta a „*Presbiteri szolgálat bibliai, törvényi háttere és a presbiteri képzés aktualitásai*” címmel. Mondanivalóját három fontos pillérré építette fel.

Először a **szolgálat fontosságáról** beszélt, miszerint Isten elhív, megszólít embereket, mely népnek fontos küldetése van. Lényeges az a tudat, hogy mindenki a maga helyén szolgáljon, ahol meg kell találni, fel kell ismerni az erőt, a lehetőséget. Érezni kell, hogy egymásra vagyunk bízva, és ezáltal építünk közösségeket, kapcsolatokat. A presbiteri szolgálat Jézus követése, amely csapatjáték. A szolgálat **ajándék**, elhívás, amely olykor nehéz. „Csontjainkba rekesztett tűz”, az Isten ajándéka – fogalmazott az előadó.

Másodszor azt a gondolatot járta körül, hogy mennyire szükséges az **emberi rend**, a „mennyei rend”. Isten karizmákat adott, hogy mindenki a maga ismereteivel szolgálhasson. Így jutottunk el az előadás harmadik pilléréhez, amely a **presbiteri képzés** aktualitásáról szólt. Egyházunk lehetőséget biztosít minden presbiter számára, hogy tovább képezhesse Istentől kapott adottságait. Ennek jegyében indult el az első tanfolyam Révfülöpön, ahol teológiai témákról tartanak előadásokat, valamint szó esik a gyülekezet építéséről, missziójáról is.

Az előadás meghallgatása után kiderült számunkra, hogy az építkezést folytatnunk kell a tanfolyam keretében is. Az elhangzottak után fórumbeszélgetést folytattunk.

A következő előadás meghallgatásához az energiát a katolikus központ bőséges és ízletes ételei biztosították. Programunk második előadója, **dr. Garádi Péter** felügyelő folytatta az előző gondolatmenetet, vajon mit is jelent „*Presbíternek lenni egy felügyelő szemével*” címmel. Beszélt arról, hogy milyen értékek mentén segíthet, szolgálhat a presbíter.

Csendesnapunk záró áhítatát Kopf András lelkészünk tartotta.

Úgy gondolom, hogy lelkünket építő igényes és tartalmas előadásokat hallottunk. Feltöltekezve, lelki szereinket felnyitva és Isten ígését szívünkbe zárva indultunk haza.

TEREMTÉS HETE RÁKOSKERESZTÚRON

Wiszkidenszky András

A Teremtés heti rendezvényekhez csatlakozva, a Budapest-Rákoskeresztúri egyházközségben október 10-én szeretetvendégségen ünnepeltünk. Az alkalmon jó hangulatú előadást tartott dr. Sándor Ildikó népművelő, aki elmondta a résztvevőknek, milyen néphagyományai

vannak a Teremtő Isten adománya iránti hálaadásnak. Ezután dr. Széchezy Béla professor, lelkész tartott elgondolkodtató, tettekre indító előadást a teremtett világ védelméről.

„**K**ihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze? – mondja a Szent. Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Előhívja seregüket szám szerint, néven szólítja mindnyájukat. Olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mert hiányozni.” (Ézs 40,25–26)

ELSŐ MÁRTON NAPI VIGASSÁG

Szalay Zsuzsanna

Gyülekezetünk hagyományt szeretne teremteni a Márton naphoz kapcsolódó összejevetellel.

Az első találkozásunkon több mint 50 gyülekezeti testvérünk vett részt. Miután jóízűen elfogyasztottuk az alkalomhoz illő ludaskását, Prekler Kata és a Görömböly Kompánia vidám hangulatú szórakoztató műsorát néztük meg. Közéről is megismerhettük a nyenyerét, a magyar dudát és a cimbalmot, valamint élvezhettük is az magyar ősi hangszerek szívmenelgető hangját. A kiadós ebéd után mindenki táncra perdült, és a végére valamennyien megtanultunk pár moldvai tánc lépést.

Ezután a megérdemelt pihenő alatt előadónk felelevenítette a betakarítás, a Márton nap, az ádvent és a farsanghoz kapcsolódó okos, humoros népi hagyományokat. A búcsú annak reményében történt, hogy jövőre is jókedvűen, együtt fogjuk eltölteni ezt a napot.

HITTANOS TÁBOR

20 KICSI KŐ TÖRTÉNETE

Brunner Beatrix, teológus

„Ti magatok is, mint élő kövek
épüljetek fel lelki házzá!” (1Pt 2,5)

Június 27-én délután indult útnak a lelkes kis csapat a Déli pályudvarról Gyenesdiásra. Már a vonaton megismerkedtünk egymással, és hamar kialakult a családi légkör. A vonatok késése miatt már az első nap igen kalandosra sikeredett. A napot egy közös áhítattal, „Istenre hangolódással” zártuk. Másnap bemelegítésnek ping-pong csaták és csapatos kézműveskedés és játék kötötte le az energiáinkat. A délután folyamán pedig ellátogattunk a Festetics kilátóhoz, ahol hegyet másztunk, számháborúztunk, beszélgettünk.

A hét többi részében nyakunkba vettük a Balaton környékét. Ellátogattunk Keszthelyre, a Festetics kastélyhoz, majd egy közös pizzázás után a strand felé vettük az irányt. Másnap a Kis-Balatonhoz kirándultunk. Elmentünk egy felejthetetlen élményt nyújtó bivalyrezervátumba, ahol együtt fényképeztünk az állatokkal. Majd Hévízen dottóra szálltunk, és körbevonatoztuk a várost. Utolsó előtti nap hajóra szálltunk, a célunk Badacsony volt. A majd' két óras út után jól esett egy kis hegymászás. A hazaúton jó volt látni az elfaradt fiatalokat, ahogy minden gondolatuk egy tárgy (az ág) körül forog.

Utolsó teljes napunkon már „csak” egy „laza” kalandpark várt ránk, és a fergeteges esti parti. Amin – mint minden nap – volt áhítat is. Volt közös képnézegetős-émlékezés, sport és színjátás. Az estét pedig egy tábortüzes-körbeülős sütögetéssel zártuk.

Július 3-án az egyhetes tábor egy közös, úrvacsorás istentisztelettel köszöntük meg Mennyei Atyánknak. A csoportfényképek után pedig ifjúsági énekeket dúdolván, rengeteg élménnyel a szívünkben, *valóban, mint igazi élő kövek* indultunk el Pest felé.

Ithton pedig így búcsúztunk el egymástól: **folytatása következik...**

Az izlandi vulkánkitörés kétségessé tette, hogy láthassuk egymást finnországi barátainkkal, de közös hitünk megsegített, így újra találkoztunk 2010-ben Magyarországon.

Az első csoportban 19 fővel a **noormarkkui-pori-i testvérgyülekezet**ből jöttek, 2010. április 23–26-ig. A vezető Anssi Juotsenlahti, Pirkko Isosaari és Helvi Loijas volt.

Színházlátogatás (MÜPA), kirándulás (Székesfehérvár), közös vasárnapi istentisztelet és ebéd, majd egy remek program várta őket az Erdős Renée Házban.

Raumai testvéreink indulása már biztosabb volt, meg is érkeztek 2010. június 16-án, 26 fővel, vezetőjük Riitta Granroth volt.

Amivel készültünk számukra: színházlátogatás (MÜPA), kirándulások (Szeged, Nagyhideghegy), a Sziklakórház, a Vár és környéke megtekintése, szintén közös vasárnapi istentisztelet és ebéd, majd színes program az Erdős Renée Házban.

A jó hangulatú búcsúvacsorára a parókián került sor 21-én, hiszen másnap indult a repülő vissza a barátainkkal Finnországba.

Raumai testvérgyülekezetünk itt tartózkodása alatt Egyházközségünk megkapta a 2011-re szóló meghívást mindkét finnországi testvérgyülekezettől, melyet Nagyné Szekeker Éva vezető lelkészünk és a vezetőség köszönettel elfogadott.

Azóta Raumában lezajlott az új lelkész jelölése (tavaly Esa Saurama nyugdíjba ment), és **Seppo Sattilaint** választották meg.

Gyülekezetünk nevében köszöntjük a lelkész urat: *Onnitellut, onnistuneen valinnan, Rákoskeresztúrin seurakunta.*

Seppo Sattilainen

ALAPÍTVÁNY, 1 %

Szalay Zsuzsanna

Köszönjük, hogy **Melczér János Alapítványunkat** az elmúlt évben is támogatták! Egyházunk alapítványa 2009. évben **999 137 Ft** összegű segítséget kapott az 1%-os SZJA-felajánlásokból.

Ezt az összeget könyvek, kiadványok, gyermekfoglalkozáshoz szükséges szakmai anyagok vásárlására, nyomdai költségekre, fellépő művészek tiszteletdíjának kifizetésére fordítottuk, valamint a rákosligeti templomépítők tiszteletére elkészült márványtablát is ebből a támogatásból fedeztük.

Kérjük, hogy a következő évben is támogassa Alapítványunkat adója 1%-ával, hogy hozzájáruljon gyülekezetünk kulturális, hitoktatási és vallási életének megszilárdulásához.

Magyarországi Evangélikus Egyház

technikai szám: 0035
gyülekezetünk számlaszáma:
11717009-20004934

Melczér János Alapítvány

adószáma: 18010035-1-42
a Melczér János Alapítvány számlaszáma:
11717009-20025421

ÁDVENTTŐL ÚJÉVIG ÜNNEPI PROGRAMOK

november 28-án, ádvent 1. vasárnapján

10:30: istentisztelet és felügyelőoktatás, csak Rákoskeresztúron lesz istentisztelet

15 óra: *ökumenikus gyertyagyújtás* a keresztúri templom előtt felállított „mindenki ádventi koszorújánál”.

15 és 18 óra között: kézműves gyermekdelután

16 óra: ifjúsági istentisztelet

BIBLIAI ESTÉK

december 1. szerda, 17 óra: igét hirdet *Detre János* váci lelkész

8. szerda, 17 óra: igét hirdet: *Roszik Gábor* lelkész,
a börtönmisszió vezetője

15. szerda, 17 óra: igét hirdet: *dr. Bácskai Károly* adjunktus, tanszékvezető

EGYÉB ÁDVENTI PROGRAMOK

december 9. csütörtök: kirándulás a bécsi ádventi vásárra

16. csütörtök, 17 óra: a Körösi Csoma Általános Iskola karácsonyi koncertje

19. vasárnap, 16 óra: a Kőbányai Zeneiskola *Tutta Forza* és *Piccola Zenekarának* ádventi hangversenye

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

december 24. 17 óra: Rákoskeresztúr; 17 óra: Rákoshegy; 20:30: Rákoscsaba

25. SzRSz, úrvacsora

26. SzRSz, úrvacsora

29. 16 óra: ifjúsági karácsony

30. 18 óra: gyászi istentisztelet Rákoskeresztúron

31. 17 óra: óévi hálaadó istentisztelet Rákoskeresztúron

2011. január 1. SzRSz, úrvacsora

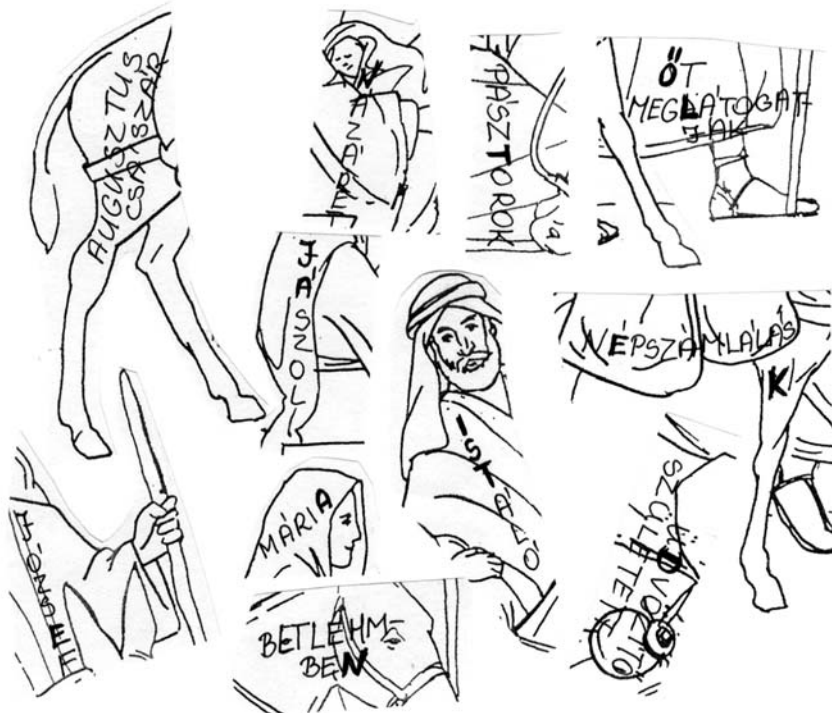
2. SzRSz, úrvacsora

SzRSz – szokott rend szerint, vagyis:

Rákoscsaba, Rákoshegy: 9.00 óra, Rákoskeresztúr: 10:30, Rákosliget: 11 óra

Illeszd össze a kép részeit! Ha sikerült, akkor a vastag betűket felülről lefelé összeolvasva megtudod, hogy Jézus személyében mit kapott az egész világ. A képet ki is színezheted.

Novák László

A BIBLIA: ISTEN SZAVA

Gyermek, olvasd a Bibliát,
Zárd szívedbe Isten szavát.
Nem bánod meg, ha ezt teszed,
Az életben hasznát veszed.

Ifjú, olvasd a Bibliát!
Kerüld a bűn mérges nyilát...
Ha kísértő nyugtalanít,
Isten szava győzni tanít.

Felnőtt, olvasd a Bibliát,
Ki hordod az élet-igát.
A lét nehéz küzdelmében
Enyhülést lelsz az Igében.

Vének ti is olvassátok
Szorgalmasan Bibliátok.
Ez vezet az égi honba,
Az örökös nyugalomba.

Ha bú és baj csüggeszt, fásaszt,
E könyv reánk enyhet áraszt.
Boldoggá tesz az ismeret:
Isten engem nagyon szeret!

KARÁCSONY ÜNNEPE:

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal. János biznyságot tett róla, és azt hirdette: »Ő volt az, akiről megmondtam: Aki utánam jön, megelőz engem, mert előbb volt, mint én.« Mi pedig valamennyien az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által jelent meg. Istent soha senki sem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt.» (Jn 1,14–18)

KARÁCSONY MÁSODNAPJA:

„Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn 13,34–35)

Kívánunk a gyülekezet minden tagjának örömteli, áldott karácsonyi ünnepet!

SZOLGÁLATAINK 2010. május 1.–október 31.

AKIKET ISTEN GYERMEKÉVÉ FOGADOTT

Kiss Csenge, Muzsai Gergely, Kökény Bence István, Pallaga Csenge, Schleckmann János, Székely Ince Amani, Berka Léna, Kovács Martin Bendegúz, Várhalmi Flóra, Jancsó Marcell, Gajzágó Anna, Vincze Krisztián, Gerliczky Lóránd Ágoston, Fehér Lujza Olga, Németh Balázs, Nagy Arianna Vanda, Nagy Szintia Indira, Lutz Zsuzsanna, Kuzma Dániel, Ritz Milán Zoltán, Berkes Jázmin, Gillich Dorottya, Bodócs Barnabás Krisztián, Harslinszky Ildikó Teréz, Kövecses Edit Ildikó, Kövecses Gabriella Kinga, Kövecses Gábor István, Bartha Noémi, Gyenes István Bence, Gyenes Zsuzsanna Kitti, Körmöci Éva Lilla, Bajzát Nikolett, Vadon Szófia Katalin

AKIK HÁZASSÁGUKRA ISTEN ÁLDÁSÁT KÉRTÉK

dr. Varga Péter – dr. Káku Zsuzsanna

AKIKTŐL ELBÚCSÚZTUNK

Podhorszky István (81), Becsei András (76), Becsei Andrásné sz. Pupek Erzsébet (76), Babják László (72), Sebők Károlyné sz. Szabó Mária (61), Virág Tamásné sz. Mihály Ildikó (45), Kós Ferencné sz. Darvas Anna Mária (67), Horváth Istvánné sz. Hrutka Erzsébet (82), Borbás László (65), Szabó Győzőné sz. Pul Erzsébet (76), Puhl Józsefné sz. Filipzski Mária (81), Szentmihályi Béla (80), Wittlinger Edéné sz. Pálmai Ilona (90), Kovács Sándorné sz. Petrovics Mária (88), Stadler István (56), Szollár József (57), Kollár Mária (86), Ferenczy Zoltán (91), Arnótszky Pál (65), Tóth Pál Tibor (67), Megyeri Gyuláné sz. Dudás Erzsébet(80), Benkó Károly (58), Hegedűs Hajnalka (32), Lipták János (90)

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel.: (06-20) 824-8021, e-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Kopf András tel.: (06-20) 824-4774, e-mail: andras.kopf@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkeszti: a gyülekezet média-csoportja

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>